

Forskerspiren Harry Potter

af Anja C. Andersen

Harry Potter har en fantastisk naturvidenskabelig tilgang til verden omkring ham. Han ligger ikke under for overtro eller vanetænkning. Når andre ikke tør sige Lord Voldemorts navn, fordi de så tror, at noget ondt vil ske, insisterer Harry på, at man sagtens kan sige navnet, idet der ikke er nogen rationel forklaring på at lade være.

En forskerspire er kendetegnet ved at være nysgerrig, opfindsom, fuld af gå-på-mod, og stædig. Alle egenskaber, der i meget høj grad kendetegner Harry Potter og Hermione Granger for den sags skyld.

De har begge utallige gange udvist enestående evner til at kombinere den tilsyneladende meningsløse viden, som de har tilegnet sig under stort slid og utallige ydmygelser i Snapes timer, på en ny og uventet måde, som gav dem en håndsbredde forspring foran Voldemort.

Det, der gør, at jeg ikke er et øjeblik i tvivl om, at de to vil komme helskindet gennem den sidste bog og tilmed besejre Lord Voldemort er, at de har fantasi.

Lord Voldemort er god til at dominere dem, som er forudsigelige, men folk med fantasi og evner til at tænke nyt er uforudsigelige og derfor svære at kontrollere.

Det er egentlig imponerende, at de kan fastholde deres fantasi og evner at være reflektive og kritiske, for jeg syntes ikke, at deres skole gør noget som helst for at holde den del ved lige.

Den undervisning, de modtager sætter på udenadslære og en repetition af pensum i en grad, så jeg ville tro, at det kunne dræbe enhver lyst til at lære noget som helst. Man kan ikke påstå, at der bliver taget udgangspunkt i elevernes interesse og engagement, som jeg ellers mener er et ret godt udgangspunkt for enhver undervisning.

Nysgerrighed og kreativitet burde stå centralt på en skole som Hogwards, og det at det ikke gør, er måske forklaringen på, at det meste af troldmandssamfundet ligger under for Voldemort?

De har simpelthen ikke lært at være forandringsparate og opnået evner til at navigere sig gennem et kaos af viden og informationer.

Jeg ser frem til den dag, hvor Harry og Hermione afslutter deres grunduddannelse og beslutter sig for at læse videre inden for astrofysik for på den måde at kunne studere mørk energi og mørkt stof. For mon ikke det er der, at svaret på, hvordan Voldemort har kunne holde sig i live uden en krop, skal findes?

De seneste år har astronomer nemlig fundet ud af, at den vigtigste bestanddel i Universet er helt ukendt for os (men måske ikke for Voldemort!) Gennem studier af fjerne supernovaer, tunge eksploderende stjerner, har vi målt at universet ikke bare udvider sig, men at udvidelsen med tiden går hurtigere og hurtigere.

Egentlig burde udvidelsen bremse op, da tyngdekraften fra både almindeligt lysende stof og mørkt stof trækker stof sammen. At Universet har en accelererende udvidelse, tyder i stedet på, at der er en slags "anti-tyngdekraft", som sætter skub i udvidelsen. I mangel af bedre kaldes denne ekstra bestanddel af Universet for mørk energi.

Omkring 70 procent af al energi i Universet er mørk energi, men vi ved meget lidt om hvad dets natur er. Måske er det en egenskab ved selve "det tomme rum", som vi faktisk ikke forstår helt til bunds, og som ikke er beskrevet i Einsteins almene relativitetsteori.

Vi forventer, at egenskaberne ved den mørke energi i de kommende år blive belyst ved at foretage observationer af flere og fjernere supernovaer. Kombineret med teoretiske studier af Naturens mindste bestanddele kan vi formentlig komme nærmere en forklaring af, hvad Universets mystiske hovedbestanddel er.

Men med Harry Potters og Hermione Grangers hjælp ville vi måske ikke blot kunne kortlægge mørk energi, men komme frem til selv den mørke energis natur. Den slags vil resultere i en nobelpris, og hvis Harry og Herminone virkelig får bugt med Lord Voldemort og frelser både troldmandsverdenen og muggler-verdenen, så har de vist mere end nogen andre fortjent den hæder!